

บทที่ ๗

บทสรุป

เราได้เห็นแล้วว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยนั้นมีอยู่หลายประการ ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะตัดสินว่าสิ่งใดผิด ก็ควรจะพิจารณาก่อนว่า สิ่งนั้นผิดจริง หรือเป็นเพียงความเห็นที่ไม่ตรงกันเท่านั้น

หากเป็นปัญหาเรื่องการเขียนการอ่าน ก็สามารถแก้ไขได้ด้วยการศึกษากฎเกณฑ์การเขียนการอ่าน และตรวจสอบได้ใน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ และหนังสือ อ่านอย่างไรและเขียนอย่างไร ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับพิมพ์ครั้งล่าสุด

หากเป็นปัญหาเรื่องการเลือกใช้คำ ก็ต้องรู้จักสังเกตการใช้ภาษามาตรฐานในสังคม ซึ่งต้องคำนึงถึงกาลเทศะเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมข่าวสาร ผู้ให้ข่าวสารแก่เรา อาจจะให้ตัวอย่างที่ผิดหรือไม่เหมาะสมในด้านการออกเสียงและการอ่านก็ได้ จึงต้องถือหลักว่า ผู้ที่ไม่สมควรเป็นตัวอย่างในด้านนี้ก็คือ ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา คนต่างดาว และ คนดัดจริต

คนทั้งสามจำพวกนี้ก็คือคนที่ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการใช้ภาษาไทย ซึ่งออก บันทึกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงของคณะกรรมการชำระพจนานุกรมแห่งราชบัณฑิตยสถาน ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๖ ระบุไว้ว่า การอ่านออกเสียงของบุคคลเหล่านี้ ไม่ยอมรับเข้าเป็นมาตรฐาน

อย่างไรก็ตาม บันทึกฉบับนี้มีมานานกว่า ๓๐ ปีแล้ว (ขณะที่เขียนนี้คือ พ.ศ. ๒๕๔๗) สภาพสังคมไทยย่อมเปลี่ยนแปลงไปมาก เราจึงควรจะพิจารณาใหม่ว่า คนทั้งสามจำพวกนี้เป็นอย่างไรบ้างในปัจจุบัน เรายังคงไม่สามารถจะยอมรับอยู่เช่นเดิมหรือไม่

ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา ก็คงจะไม่น่ายอมรับอยู่เช่นเดิม แต่สิ่งที่น่าคิดต่อมาก็คือ แล้ว ผู้ที่ได้รับการศึกษา เล่า ควรจะยอมรับการอ่านออกเสียงเข้าเป็นมาตรฐานได้หรือไม่ ตอบได้ว่า ไม่แน่นัก เพราะ ผู้ที่ได้รับการศึกษาในสมัยปัจจุบันนี้บางคนอาจจะไม่มีความคุ้นเคยหรือไม่สนใจภาษาไทยเลยก็ได้ แตกต่างจากผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาในสมัยก่อน ซึ่งมักจะมีความรู้ภาษาไทยเป็นอย่างดีพอที่จะนับเป็นมาตรฐานได้แทบทั้งสิ้น

คนต่างด้าว ก็คงจะไม่น่ายอมรับอยู่เช่นเดิม แต่สิ่งที่น่าพิจารณาต่อมาก็คือ ในปัจจุบันมีคนต่างด้าวบางคนสนใจศึกษาภาษาไทยได้อย่างลึกซึ้ง สามารถใช้ภาษาไทยได้เก่ง พูดและอ่านออกเสียงภาษาไทยได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับที่คนไทยบางคนก็มีความสามารถพูดภาษาต่างประเทศได้ราวกับเจ้าของภาษา จึงเป็นเรื่องที่น่าคิดว่า ควรจะรับเข้ามาตรฐานได้หรือไม่

คนดัดจริต ก็คงจะไม่น่ายอมรับอยู่เช่นเดิม และไม่มีสิ่งที่น่าจะต้องพิจารณากันเป็นพิเศษด้วย เพราะคนดัดจริตเมื่อก่อนเน้นกับในปัจจุบันนี้ก็ยังคงดัดจริตอยู่เหมือนเดิม นับเป็นมาตรฐานไม่ได้อย่างแน่นอน

ฉะนั้น ก่อนที่จะพิจารณาว่า "ใครผิด" "ใครถูก" หรือ "เลียนแบบ" ใครก็ควรที่จะคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ไว้ด้วย